

D6 Kitelepítés

1942-ben a nyolcéves Anuta Branzant és családját erőszakkal elköltöztették – 30.000 más román romával és szintivel együtt – Bukarestből Transznyisztriába, az ukrán határhoz. A táborok főként primitív kunyhókból álltak, és sok deportáltak kint kellett aludnia a mezőkön vagy az istállókban. Anuta túlélte a két éven át tartó éhezést és kényszermunkát. A deportáltak több mint fele azonban nem.

💡 Tudtátok, hogy

... Romániában él az Európai Unió legnagyobb roma népessége, a becslések szerint 1,8-2,5 millió ember?

... körülbelül a fele azoknak, akiket romaként kezelnek, nem tekinti magát romának, de azoknak a felét, akik ténylegesen romák, gyakran nem azonosítják őket ekként?

✍ Feladatokat

Válasszatok ki egy pillanatot Anuta Branzan életéből (az áttelepítés előtt, a táborban vagy a felszabadulás után), és írjatok egy levelet, amit talán ő írt volna egy barátjának

📷 A fénykép

Anuta Branzan (jobbról a második) és nővérei 1942-ben. Egyik nagynénje készítette a fényképet, néhány nappal a deportálásuk előtt, hogy legyen egy emléke az unokahúgairól. Magántulajdon Michelle Kelso, Ann Arbor, Michigan, Egyesült Államok.

1910

1951

1942

<https://www.romasintigenocide.eu/hu/d>